

ТУРЦИЯ

ВѢСТНИКЪ ЗА ИНТЕРЕСИТИ НА БЪЛГАРСКИЯТЪ НАРОДЪ.

ТУРЦИЯ излизва съка събота на голъмъ листъ, и съки вторникъ на малкъ. Годишната цѣна за въ имперіята, по царската поща, е 4 бѣли меджидѣта; въль отъ имперіята, 5. Спомоществованіята трѣбува да съ годишни и прѣдлагани. Писмата за редакціята са надписувать до Г. Н. Геновича, редактора и издателя на вѣстника. Въшпни пастотелн отговарять за вѣстника. Подписката за спомоществованіята става въ Цариградъ-Бейоглу, Асмаж-Меджидъ № 23.

НАШИТИ ОБЩИНИ ИЗЪ БЪЛГАРИЯ.

Ний помнимъ съ какъвъ вѣстѣръгъ нашіятъ народъ прѣ царскіятъ фирманъ; помнимъ извъпрединти тържества които са направиха навредъ изъ нашето отечество за да увѣковечять паметъта на този великъ день който ще направи голѣма и славна епоха въ черковната наша исторія. Ако туй въсхищеніе, ако тѣзи тържества имжтъ днѣсъ нѣкакво значеніе прѣдъ очити на правителството и прѣдъ тѣзи на просвѣтената публика, то е безъ съмнѣніе значеніето за зрѣлостъта въ която е дошелъ народа ни да цѣни крачките които прави въ пѣтьтъ на свѣстеніето си и на напѣдваніето си. Туй затичаніе трѣбуваше да наложи здрава мѣдростъ въ дѣлата на тѣзи които прѣдводителствувать този наредъ. Само съ зрѣлото обсъждене на постѣпки, съ снисходителното допитване на надлѣжни лица, съ тѣнното разгѣдване на обстоятелствата са кара напѣдъ съдбата на единъ кой да е народъ. Да прѣзрѣмъ туй правило ще рѣче да прѣзрѣмъ сполукити за свѣршваніето на тѣзи съдба. За туй ний глѣдахми съ едно особно благодареніе нашити общини да чакжтъ съ скромность и благоразуміе съчиненіето на уставити съ които ще са управлява Българската Ексархія. До тука бѣше добръ. Нъ ний са наскърбихми дълбоко когато видѣхми тулченската община да распраца окръжни писма изъ Дунавскіятъ Вилаетъ за да дава инструкції(?) на другити наши общини върху съставаніето на нашата Народна Черкова. Ний са попитахми: кой можи да бѣди този който е подсторилъ тѣзи наша община да направи една таквазъ безмѣстна постѣпка? Ний си помислихми да е станала тя жертва на нѣкое сѣверно мекере, защото инакъ ний неможемъ да си разяснимъ тѣзи нейна постѣпка. И не сме были излѣгани. Споредъ писмата които сме прѣли, тулченската община не е испратила окръжнити си писма освѣнь по наущеніето на Тодоръ Икономова. Този Тодоръ Икономовъ е руски отхраненникъ, не знаа ако е руско мекере. Но мысля за нужно да кажи тука че тулченската община не трѣбуваше тѣй лесно и тѣй лековѣрно да прѣме подканеніята на този мѣжъ, и най много сега когато нашити неприятели имжтъ единъ толкосъ голѣмъ интересъ да са ползувать отъ най малкити наши погрѣшки за да разбѣркуватъ работити ни. Тя трѣбуваше да слѣдва руссенската община и да чака заповѣдити и инструкції на тѣзи община, както направиха сѣжкити други наши общини. Прибѣрзваніята докачяжтъ сѣка работа и най много когато тѣзи прибѣрзванія ставжтъ отъ лица или общини не надлѣжни. Нашата народна распря са свѣрши въ Цариградъ и правата които придобихми съ свѣршваніето на тѣзи давія трѣбува да са опредѣлятъ въ

столицата на държавата. Тѣй го заповѣдува здравата логика на работити и ний не трѣбуваше да са отдалечявани отъ този пѣтъ. Българската Ексархія неможи да са уреди споредъ каприціята на тогѣзили на оногѣзъ, нъ съобразно съ царскіятъ фирманъ дѣтинство бѣше прочее да са отпиривать окръжни писма за уредата на Народната ни Черкова отъ хора които нити правителството припознава нити черковната властъ. Слѣдователно нашити общини добръ направиха като отхвърлихми инструкції на тулченската община. Ако тулченската община има въ утробата си образовани лица които са я подсторили да испрати окръжнити си писма, ако желяе добрата уреда на Ексархіята ни, тя можеше какго иска здравіятъ разумъ да проводи тѣзи лица каго прѣдставители въ общото събрание или да съобща мнѣніето си на архіерейскіятъ нашъ съборъ, а нѣ да си приписва едно право за което и самото правителство можи да я осѣли единъ день. Чудно нѣщо наистина! Царското правителство натоварва царградскити наши първенци да изработятъ уставити на черковата ни, а тулченската община излязва безъ да я пита нѣкой да казва на общини които смѣжтъ и повече учени лица и стоятъ по горѣ отъ нея, че тѣй или инакъ трѣбували да са съставжтъ уставити на Ексархіята ни, и че, което е повече, събрания были нужни да станжтъ въ Туна Вилаетъ за да разгѣжтъ, удобрятъ и прѣмжтъ мислити ъ! Не е ли туй глупаво и не прозлѣзвали отъ киевска глава? Защото, какъво щѣше да са случи? Нѣка прѣположимъ че прѣдставители отъ разнити общини въ Дунавскіятъ Вилаетъ са събраха. Нъ правителството като са научеше за тѣзи събрания не щѣше ли да имъ кажи да си отидатъ съки на мѣстото. Нъ нѣка прѣположимъ и противното, сирѣчь че правителството не имъ заблѣза нищо, че изработихъ устави. Кой щѣше да подтвърди и припознае тѣзи устави? За туй ний ублажявани руссенската община като отхвърли прѣдложеніето на тулченската община. Тя избѣгна тѣй на работата ни голѣми прѣчки които можяхъ да са явжтъ. Народа има врѣме за да разгѣда дѣлото което е умѣлъ да свѣрши, благодареніе на способностити на сегашнити си прѣдставители. Той ще знае сяко тѣй да избере кѣдрни прѣдставители за въ общото събрание което ще са отвори въ столицата за уредата на черковата му, защото той е дълбоко убѣденъ че отъ добрата наредѣ на черковата му завися духовното негово благоденствіе. Друга погрѣшка. Отъ много мѣста изъ Македонія са испрацажтъ писма за присѣдиненіе на Българската Ексархія. Какъ става тѣзи работа, незная и не искамъ да слушамъ що казватъ лошити язици. Нъ мысимъ че длѣжностъ бѣше на нашити владици да кажжтъ на жителити отъ тѣзи

градища да чакжтъ първо да са припознае Българската Ексархія отъ царското правителство и че сетѣ да покажжтъ чувствата си. Нъ тѣ не постѣпихъ тѣй и злѣ сторихъ. Нашити народни пастири прѣехъ и прѣмжтъ съ въсхищеніе такви съ писма, отчаяхъ грѣцката патріаршія която можеше да пази още нѣкакво благоволеніе, тѣй щото можи високо да са кажи днѣсъ че отива ми здраво къмъ схизмѣтъ. А онзи който разбира малко отъ политика и условіята въ които са намира народа ни, ще познае злочестнити слѣдствія които ще има да излѣзжтъ отъ този схизмъ. (П. Ф.)

ХОДѢТЪ НА НАШИТИ ЧЕРКОВНИ РАБОТИ.

Твърдѣ тѣжко вървятъ нашити черковни работи. Заминалиятъ петѣкъ комисіята не е была пълна. Причинити сѣ неизвѣстни. Станали и ставать частни и архіерейски засѣданіята и размышленія, нъ не са показватъ слѣдствіята. Даже и правилникѣтъ за избираніето на прѣдставители, който са было рѣшило да са подложи на правителственно одобреніе, вѣроятно е да не са е поддалъ още. Нашити противници не спжтъ като насъ. Тѣ дѣйствувитъ силно, и употребяватъ сѣко простенно и недопростенно сръдство за да докаратъ на народното дѣло нѣкой ущербъ. Увѣряватъ ни че цариградската черкова дала паставленіята по Македонія и Тракія на своити си чиновници да употребяжтъ вліяніето си при мѣстнити власти, и среброто си на онѣзи на които народното чувство е заглушено за да въспржтъ изявленіето на своето законно желаніе, и да препратятъ прошеніята си до нея. А нашити слѣдъ тѣзи очевидни дѣйствія що правятъ? Отлагатъ врѣмето съ днѣсъ съ утрѣ и нищо повече.

Народѣтъ станѣлъ недовѣрливъ къмъ нашити обѣщанія и отъ части има право, защото много са обѣщава а малко са върши. Изисква са да даде ми по живо направление на работити за да извадимъ народѣтъ отъ туй гибелно за неговата бѣдѣщность положеніе. Туй можи да са сполучи само тогава, когато си стоимъ на думата и вършимъ онуй което е подъ нашата властъ съ по велика бързина.

Добръ е направилъ прѣдсѣдателятъ на святіятъ нашъ съборъ дѣто е обнародвалъ количествата внесени отъ вънкашнити общини за уравненіе на посрѣдствующити нужди. Нъ щеше да стане по добръ още ако обнародване и мѣстата дѣто са похарчени за да са разсѣятъ лошити слухове които са виждаха че злонамѣренно са раздадохъ за да въспржтъ вписаніето на други спомоществованія.

Послѣ незнаеми какъ си е позволилъ святіятъ прѣдсѣдатель въ името на архіерейскій съборъ да са изрази толко до-

качително за другите общини когато казва че «разноски нѣкои за поддържаніе на нѣкои отъ дѣйцита са станали наистина, но трѣба да исповѣдаме, че тѣхъ честолубиво ги е посрѣщала почти исклучително-родолюбивата пловдивска епархія, на която всинца дѣжимъ не малка признателностъ.»

Ній не отричае че пловдивската епархія не е поддържала на свое иждивеніе прѣдставителъ си въ разстояніето на десетъ години. Исповѣдаме даже че внасяла е рѣдовно и за поддържаніето на Н. П. Г. Паисія едно опрѣдѣлено количество на мѣсица. Нѣ знаеми отъ друга страна че тази епархія е събирала и събиравсичкити архіерейски доходи и ги иждивява за своити си нужди безъ да е похарчила отъ тѣзи доходи за поддържаніе и на други дѣйци по въпросътъ. Ще са рѣче че пловдивската епархія не е правила друго нѣщо освѣнъ онова което ѝ налага нуждити и длъжността ѝ. И ако е направила повече отъ това нѣка благоволи да го извѣсти на народа за да ѝ даде народътъ причината признателностъ.

Да са докача обаче честта на другите епархії публично, и да са раздражатъ такива честолубия туй не е пѣтно. Защото споредъ израженіето на прѣдсѣдателя можи да прѣдположи чловѣкъ, че родолюбивата пловдивска епархія поддържала на свое иждивеніе въ сичкото десетгодишно разстояніе и самоковскитъ прѣдставителъ и търновскитъ и повечето отъ дѣйцити, и съ туй да отрече на другите епархії съдѣйствието и спомоществованіето, или да убие честта на онѣзи лица, които отъ пламенно родолюбіе движими нито са възпріѣли да пріѣмнатъ отъ епархїити, които сѣ прѣдставлявали, помощъ, нѣ честолубиво сами са понесли тази тягостъ за да направятъ народното дѣло по трайно и по свято.

Дунавскитъ Вилаетъ е родилъ този въпросъ съ значителни жертви и го е поддържалъ или съ частни или съ общи спомоществованія честолубиво и до днѣсь; нѣ нити възпріѣма даже да са говори за това, а не насилствено споредъ както праватъ нѣкой си да изищи отъ народа признателностъ. На мѣсто да са изрази чловѣкъ тѣй общо, и не опрѣдѣлено по прѣдпочтително бѣше да са покажи именно, кои посрѣдствующи разноски направила родолюбивата тѣзи епархія за поддържаніето на дѣйцити? И тѣй да прѣстани съ ка дума.

Но ние похваляваме рѣшеніето на Съборътъ по което еобнародвалъ този счетъ, защото са разясняватъ много тайни работи. Добро и достопохвално ще да постѣпи св. съборъ ако сичкити си дѣла, сѣка недѣля прѣзъ вѣстницити обнародваше и само тогава нѣка да е увѣренъ челъжовнити слухове прѣскани отъ орудїята на грѣската патріаршія, и отъ самити наши, които са интересуватъ отъ подобни свѣдѣнія, ще са разсѣятъ за всегда. Туй молитствуваме да стани за слава и честь на нашити святи старци и на прѣдставителити, и за ползата на общото дѣло. (Т.)

ЕДНА ЗАБѢЛЖКА.

Въ прѣдпослѣдніятъ си брой Македонія обнародва едно писмо отъ три колони противъ насъ. Туй писмо носи подписътъ на нѣкого си Тодоръ Икономова изъ Тулча на когото САМОЛЮБИЕТО (?) го накарало да доди да ни говори като кара-

гизинъ за работи които нити е челъ, нити познава.

Кой е този Тодоръ Икономовъ? Дѣ са е училъ той? Какво работи? Защото, най-сетнѣ, добръ е да знайми съ кого имаме да правимъ.

Ако свѣдѣніята ни са точни, този мѣжъ е былъ едно врѣме дїяконъ на дяда Іосифа Соколски. Когато този послѣдніятъ са завлѣче въ Руссія, Тодоръ Икономовъ, благодареніе на тѣзи случка, са пріѣмустакатлія като ученикъ въ кїевската семинарія. Безполезно е да кажимъ колко и какво можи да научи човѣкъ на тѣзи възраст пѣлна съ грѣши и въ тѣзи семинарія. Онова само което трѣба да обявимъ тука, то е че слѣдъ като стоя двѣ години въ рѣченната семинарія, той мина въ турско за учителъ.

Ето човѣкътъ. Сега ній никакъ не трѣбува да са чудимъ на умѣтъ на този мѣжъ като иди да ни прогласява САМОЛЮБИЕТО, ЕГОИЗМЪТЪ като една ДОБРОДѢТЕЛЪ която блжскала човѣшината кѣмъ най добрити дѣла; нѣ ній оплаквани туленската община дѣто е прибрала такъвзи невѣжя за главенъ учителъ.

И то е този невѣжя, който като онѣзи жаба отъ баснята, поискалъ да са отзове на Турція! Това е неблагоприятно наистина, и ній неможемъ освѣнъ да го съжалимъ за наивната му постѣпка която можи да му кустиса малко скѣпичко.

Ако разгѣдаме писмото на Тодоръ Икономова, ще го намѣримъ една цѣла галиматїя отъ която човѣкъ нищо неможи да разбере. Думи много, разумъ малко.

Ній не сме никогі говорили за рускити възпитанници, а този руски чиракъ иди да пѣлни стѣлповети на единъ цѣлъ вѣстникъ, за да ни кажи че рускити възпитанници были способни!

Ако способностити на тѣзи възпитанници сѣ като онѣзи на Тодоръ Икономова, то е по-добръ да ги нѣматъ никакъ. Тѣ ще бѣдѣтъ и по честити и по задоволни.

Нѣ нѣ. Ній познаваме нѣколко Българи съ добро възпитаніе, придобито въ руски университети и не сме ній които ше ги обвинимъ като нехѣдрни.

Нѣ излишно е да продължаваме. Ній ще туримъ два въпроса на Тодоръ Икономова.

Първо, дѣ и на кое мѣсто въ вѣстникътъ сме укорявали рускити наши възпитанници?

Сетнѣ, дѣ и на кое мѣсто сме похвалявали туленската община за окръжното писмо което отправи, по вашити глупави подбужданія, до другите общини?

Ако отговорите прилично на тѣзи два въпроса, ше ви туримъ въ числото на ученити и способни, както са мислите въ самолюбіето ваше.

Ако земете статїи съ подписи и ги отдадете като произведеіе на редакцията, ше ви смѣтаме въ числото на невѣжити и на нехѣдрнити, споредъ както сме ви оцѣнили вече. И ше имаме право.

А ако въ самолюбіето си, както казвате, сте искали само да станете единъ Банабакъ, да ви видятъ хората че смѣйте да нападате на Турція, вїй сте най много за окайване защото не умѣте да са ползувате отъ спасителнити уроци на миналото!

ЖЕЛѢЗНИТИ ОТОМАНСКИ ПѢТИЩА.

Голѣмата линїя отстѣпена на компанията Хиршъ са отправя отъ Цариградъ до кроатската грани-

ца прѣзъ Едирне, Пловдивъ, Кюстендилъ, Скопїя, Новїй-Пазаръ, Сараево и достига въ Броди на Сава. Отстѣпенити клонове сѣ отъ Едирне до Еносъ, отъ Едирне до Варна и отъ Скопїя до Солунъ.

Една компания, на която са е отстѣпила една такъвса желѣзна мрѣжа може, съвършено да са извини дѣто не наченва работити по сичкити отдѣленїя отъ едно толкозъ голѣмо пространство; нѣ тя би непризнала интересити си както и тѣзи на акционерити си ако бы дала прѣдпочтеніе на линїя отъ единъ интересъ, да речемъ тѣй, мѣстенъ, както тѣзи отъ Едирне до Еносъ, или на сѣка друга линїя въ Тракія, върху линїи отъ единъ важенъ и международенъ интересъ, и които мѣстността на земята позволява да са свършатъ въ малко врѣме, както тѣзи отъ западнити области на държавата.

Първата нужда на Турція е да са сближи съ Западъ. Прочее, има линїи, отстѣпени или не, които, чрѣзъ леснотїити, които направяніето имъ прѣдставлява, би промислили за тѣзи необходима нужда, и които, освѣнъ това, би были усигорени съ най голѣма търговїя. Тѣ сѣ Сръбскити и Албанскити линїи.

Като пріѣмемъ че компанията не бы искала да земе едно кѣсо срѣдство за да свърже съ Западъ Цариградъ, Смирна и пристанищата на Архипелагъ и че смѣта за това на голѣмата си линїя, тѣзи пристанища бѣдствуватъ да правятъ, много години още, само седмични кореспонденциї. И за това можемъ лесно да са убѣдимъ како изучимъ бѣрчинити на мѣстото.

Нѣкои отдѣленїя можатъ да са свършатъ бързо; таквизи са Тракійскити до Бафина до извори на Ебра, гдѣто възлѣзътъ не ше надмине 5 до 71000; това още отъ Броди до Сараево, гдѣто може да са сполучистата стрѣмностъ споредъ окръжността на Босна; самото отдѣленіе на Егри Паланка до Новїй пазаръ презъ Скопїя ше представи малко мѣжнотїи, както ше видимъ по доло; нѣ двѣти отдѣленїя между Бая и Егри-Паланка прѣзъ Кюстендилъ, и отъ Новїй-Пазаръ до Босна-Сарай прѣзъ отдѣленити бѣрда отъ най високити планини на Турція, прѣдставляватъ таквизъ земни неравности щото за да са направятъ ше са иска много години.

Отъ тѣзи двѣ отдѣленїя, това отъ Бая, презъ 31 градуса и 20 минути дѣлжина источна отъ Парижъ, 42 градуса и 15 минути севѣрна ширина и 600 метра морска висота, до Егри Паланка иста морска висота почти и 1 градусъ 1/2 повече на Западъ, е най лесното, при сичко туй то прѣдставлява послѣдственно между Бая и Самоковъ, Самоковъ и Дупница, долината на Бистрица и Егри-паланка, точки мѣжащи на 1,700, 1,800, 2,200 ноги или на 6 до 700 метри морска висота, три прохода отъ 3000, 3100, 3150 ноги или 1000 метра морска висота, сирѣчь които опасватъ съ 400 метра околнїти долини. За да са прѣскачатъ тѣзи висоти, съ една стрѣмнина отъ 51000; трѣба да са продължи до 80 километра едно разстояніе отъ 2 до три часа. Съ една рѣчь това не е друго освѣнъ туннели, които трѣба да са прокаратъ въ гранитни каманаци, безъ да говоримъ още за мостовети. Между Новїй Пазаръ и Сараево, казахми, мѣжнотїити сѣ още по голѣми. Тукъ прочее ше има една забава отъ нѣколко години.

Прѣдъ единъ такъвзи изглѣдъ на работата, турскогo правителство да ли не ше даде едно доказателство за мѣдростъ като потърси да са сближи съ Европа чрѣзъ други пѣтища? Единъ желѣзенъ пѣтъ отъ Солунъ до Авлона, на примѣръ, да ли не ше можи да удовлетвори тѣзи нужда въ едно кѣсо врѣме.

Пристанището на Солунъ е 27 или 28 часа далечъ отъ Цариградъ 20 часа — отъ Смирна, точки съ които то са съобщава съ помощта на рѣдовни ланори. Отиваніето отъ Солунъ до Авлона по желѣзенъ пѣтъ ше бѣде отъ 7 часа, Авлона е петъ часа далечъ отъ Бринди, който е 6 часа далечъ отъ Неаполъ, 8 часа отъ Римъ, 124 часа отъ Флоренція и отъ Булонъ. Слѣдователно Цариградъ бы былъ чрѣзъ този пѣтъ отъ Солунъ до Авлона 2 дни далечъ отъ Неаполъ и Римъ, 2 1/2 дни отъ Генева и Миланъ, 3 дни отъ Бордо, Тулуза и Барселона, 4 дни отъ Мадридъ 4 1/2 дни отъ Лизбонъ и Оporto, и това чрѣзъ пѣтъ, който ше бѣде винаги най кѣсїятъ, нїй прїятїятъ, най малко изложениятъ на спїранїя въ голѣмити студове; една линїя, която бы имала

върволици отъ пѣтници сѣки день зимѣ и не само три пѣти въ седмицата, както линіята отъ Руссе до Варна. И тѣзи линія, която бы прѣминувала предъ мусулманска Албанія, бы имала една стратегическа важность, която нѣй не щемъ да са занимаемъ да докажемъ.

Нѣка видимъ сега да ли направлението на този пѣтъ ще прѣдстави голѣми мѣжнотии.

На Северъ отъ Скардо (Скардъ) и на Югъ отъ Пиндъ презъ 40 градуса и 40 минути сѣверна ширина и 18 градуса и 50 минути источна дължина отъ Парижъ, линіята на раздѣленіето на водити на Адриатическо море и на Егейското море са намира на 816 метра морска висота; нѣ тя е въ една долина. Никакво чувствително възвишеніе на земята неопѣдѣли изворити на Инджикарасу (Алиакмонъ) отъ тѣзи на Ансостъ. Долинити на тѣзи двѣ рѣки слизатъ въ морето съ една равна стрѣвность. За да са издигнатъ на тѣзи височина отъ 800 метра съ единъ възлѣзъ 50/1000, ще е доста да иматъ 16 меріаметра отъ сѣка страна; а реалити разстоянія сѣ повече отъ 25. Пѣтътъ не е правъ прѣзъ тѣзи двѣ долини, той е като латинската буква S; нѣ слѣдъ сичко, той не е дългъ и не прѣдставлява никаква мѣжнотія за направлението. Ако руската компания, която можѣ да свърши линіята отъ Курскъ до Ростовъ въ по малко отъ една година, бѣше са натоварила съ тая линія тя бы я направила вѣроятно за деветъ мѣсѣца. Безполезно е да говоримъ повече върху тѣзи първа точка, която са види доказана.

Ако сега нѣй изглѣдаме тѣзи частъ на възнамѣрената линія, която води отъ Скопія презъ Новій-пазаръ въ Сараево и до австрійскити прѣдѣли, нѣй неможемъ да отрѣчемъ стратегическата важность на Босненската линія. Нѣ догдѣто са свърши този воененъ пѣтъ, не бѣхъ ли могли да направятъ приврѣмѣнно линіята Българска колѣто, като търговска важность, надминува много своята спѣрница, даже въ точката на турскотозрѣніе?

Дѣйствително, не е доста да са свърши държавата съ желѣзници пѣтища на Унгарія, трѣба най много да са мисли за рѣчнитѣ пѣтища на тѣзи страна. Българъ е общата точка, въ която са свършватъ сичкити голѣми пѣтища, които врѣватъ отъ Теизъ, Дунавъ, Драва, Сава, и отъ тѣхнитѣ притечни рѣки. До Българъ, и до Самандрія даже, сичкити жита които маджарската поляна дава толкозъ изобилно, можатъ да са принасятъ почти безъ разности. Ако, прочее, отъ Българъ и Самандрія една желѣзна линія възлизаше долината на Моравія, сетѣ тѣзи на Ибаръ, и най послѣ слизаше по долината на Дрина до Алеціо, тойзи пѣтъ бы билъ най сгодниятъ за сичкити произведенія на Дунава, които са издигаватъ презъ Адриатическото море. Днѣсь жита на Унгарія са товарятъ въ Триестъ. Навезваніето въ устіето на Дрина бы икономисало на вاپорити 250 левѣи мореплаваніе често опасно. Въ нѣкои търговски обстоятелства, горня Влахія даже бы испращала произведенія въ Алеціо. И тѣй туй мѣсто бы са призовало на най свѣтло бѣдѣще. То ще бѣде каквото сѣ Галацъ и Браила за срѣдній Дунавъ.

Направлението на този пѣтъ щѣ ли прѣдстави мѣжнотии? То не бы прѣдставило по-вече колкото линіята на Авлона, защото точката на раздѣленіето на водити отъ Адриатическото море и Черно море между високата долина на Ибаръ (1400 ноги или 460 метра морска висота) и тѣзи на черна Дрина (1000 ноги или 330 метра морска висота) не прѣдставлява една височина по горня отъ 1600 ноги 530 метри). Отъ друга страна каманачити имъ не сѣ твърди; тѣхнитѣ съставъ е тритаченъ и мекъ. Тѣзи страна занимава мѣстото на единъ старъ адриатически заливъ отъ тритачната епоха, епоха презъ която унгарската поляна, която династически, религіозни или народни въпроси сѣ оттогива потопявали въ кръвъ, бѣше, погрозена подъ водити. Днѣсь, когато слѣдъ седмстотинъ хиляди или единъ милионъ години, Дунавското море е изсхнало, и челоуѣчеството обработва джното на заливътъ, въ който неговити прадѣди сѣ пироги сѣ ловели риба, за да са издигне мѣстото отъ брѣговети на рѣката, сирѣчь отъ 85 метра морска висота на една височина отъ 500 метра, има само едно разстояние отъ 40 до 50 меріаметра да са прѣскочи: Тѣй щото тѣзи рѣдовна стрѣвность бы была почти неушотима.

Най послѣ отъ тѣзи висока долина на Ибаръ до долината на Вардаръ (Аксиосъ), която води

въ Скопія и Солунъ, земинти неравности сѣ почти никакви. Врѣхътъ на бърдото между долинити на Синица или на Приштина (1408 ноги или 466 метра морска висота) и тѣзи на Катчаникъ (450 метра), е 526 метра само за едно разстояние отъ 7 часа. Отъ Катчаникъ до Скопія (200 метра) стрѣвностьта въ права линія бы была твърдѣ голѣма; нѣ природата е промислила за това. Лепеначъ търкала водити си въ едно криво ложе, което води по стрѣвнина до Скопія. Отъ тая точка до Солунъ е една съвсѣмъ равна поляна.

А този Солунъ е едно пристанище отъ една най висока важность. Той е бѣдѣщето срѣдоточіе за внасяніе и изнасяніе къмъ Юго-истокъ, не само на Македонія нѣ и на сичката долина отъ срѣдній Дунавъ. Локомотивити не бы пристигали тука по-скоро отъ Бунъ и отъ Българъ колкото една линія отъ вاپори бы трѣгнала отъ туй пристанище за индійското море. Съ една рѣчь то бы было даже за Смирна, Марсилія на Егейското море.

Тѣй нѣй имамѣ отъ една страна една линія отъ Цариградъ — Сараево — Броди, която неможе да са свърши до три или четири години, и отъ друга страна една линія отъ Авлона, която можѣ да са направи въ разстояние на деветъ мѣсѣца, и една линія отъ Българъ, която да са расчепува подъ Прищина къмъ Солунъ и къмъ Алеціо, и може да са свърши въ петнадесетъ мѣсѣца. Тѣ двѣ послѣдни линіи иматъ една търговска важность много по горня. Между тѣзи линіи, правителството и компанията иматъ да избератъ. (А Д.)

ВИЛАЕТСКИТИ ВѢСТНИЦИ

Нарѣченити вилаетски вѣстници обнародахъ най послѣ словото на Султана.

Безъ съмнѣніе тѣи бы могли да го придружатъ съ нѣкои тѣлкуванія и да кажатъ на примѣръ, че единъ установенъ обычай е щото сѣкоя година, едно изложение върху положението на държавата да са представя отъ Садразаминътъ на Султана и щото Н. Величество да изражава нѣкои идеи върху настоящето и бѣдѣщето на правителството си.

Тѣи исти вѣстници можахъ да продължатъ тѣй:

Ако неможахъ да глѣдаме въ словото на Негово Величество освѣтъ едно подражаніе на царскити слова въ конституционалнитѣ страни, безполезно е да са говори. Нѣ ако глѣдаме това слово като голѣмъ и великодушенъ подвигъ на единъ самостоятеленъ владѣтель за да са положи въ сношеніе съ чиновницити на държавата и да подбуди общото вниманіе върху дѣлата на правителството му, трѣба безъ друго да припознаимъ че нѣй сме въ началото на едно политическо преобразуваніе, което просвѣтениити мѣжіе на Турція приготвеатъ съ най енергически усилія.

Това, което ни удивлева най много въ рѣчьта произнесена на 28 преминалаго априлія отъ Султана, то е твърдата и весела надѣжда, която има за възражданіето на Отоманската държава. Измамити, които са често слѣдствието на най добрити намѣренія нѣматъ никакъ тука мѣсто да смѣтатъ царскіяте ораторъ. Негово Величество има пълно увѣреніе въ своити преобразователни дѣла. « Вѣкътъ, въ който живѣемъ, казва той, не може да са сравнява съ изминалитѣ вѣкове: напрѣдѣтити, които е възможно да са усщещстватъ днѣсь въ краткото растоаніе на петъ години, бы трѣбало, едно врѣме, сто години за да са придобятъ. Това трѣбува да на насърчава... » Отъ това великодушно повѣреніе въ дѣйствителностьта на усиліята са ражда единъ видъ радостъ да глѣда челоуѣкъ дѣлото да са увеличава. « Новата година на ни отвара едно поприще още по обширно. » Не трѣба вече само закони да

са приготвеатъ: Султанътъ иска да работи за развиваніето на общото благосъстояние чрезъ направлението на пѣтища, на железници, чрезъ насърчванія давани на земледѣліето.

Вѣстницити, на които правимъ членътъ бѣхъ могли още да приложатъ:

« Султанътъ потвърдява че кредитътъ на държавата са е чувствително уллучилъ, и за доказателство на това дава повишеніето на публичнитѣ фондове. « Публичнитѣ бѣдѣтъ показва, казва той, установеното « равновѣсіе между нашити расходи и приходи. » Неможимъ освенъ да рѣкоплѣщимъ на тѣя резултати. Нѣ нѣка не оставимъ да избегнатъ два съвѣта, които, макаръ и да не са доста развити, нѣ сѣ отъ твърдѣ голѣма важность. Н. Величество обявлява че е « необходимо да са уничтожатъ распилѣваніята и да не са правятъ въ сѣки клонъ на администраціята освѣтъ онія разности, на които ползата е доказана. — Трѣба да са полагатъ грижи за общата здравость и изискуванити уллученія отъ врѣмето трѣба да приспособаватъ на нашата войска и на нашето мореплавателство. » Нѣка забѣлжимъ най послѣ че вмѣсто да представлява приспособеніето на преобразуваніята като изпълненіе на неговата господарска воля, Султана казва че тѣхната дѣйствителность зависи отъ едно тѣсно поржчителство на намѣреніята и подвижити между нѣговото правителство и неговити подданици. « Напрѣдѣтити ще бѣдѣтъ слѣдствието на съединенити подвизи на нашити чиновници и на нашити народи. Виждаме прочее, началникътъ на отоманската имперія не са успива въ никаквото увѣреніе на една власть безъ контролъ; нѣ напротивъ неговити надѣжди сѣ раждатъ отъ дѣятельностьта, която глѣда да са увеличава на около му, и отъ съучастіето, което неговити народи зиматъ въ дѣлото му.

Тронското слово истѣлкувано тѣй, бы освѣтляло работническити класове и сѣлскитѣ населенія толкозъ малко въ тѣченіето на работити на намѣреніята на държавата. Трѣба, прочее, Вилаетскити вѣстници, ако не искатъ да престѣпатъ посланието си, да имъ изявятъ тѣя нѣща и тѣя намѣренія, и често да са поврщатъ да говорятъ за това. Не трѣба никогажъ да забравятъ че са основани за художникътъ, земледѣлецътъ, за народътъ, когото трѣба да учатъ и « увѣдомляватъ. »

РУССЕ 27 маія. — Отъ когато Валията Акифъ паша са е положилъ на челото на мѣстната администрація, благосъстояніето на населеніето на Дунавската власть, са е забѣлжително умножило, благодареніе на попеченіето на този чиновникъ за общественити работи.

Между други благодарѣнія, тѣзи областъ особно на сегашнитѣ си управителъ дължи истрѣбленіето на разбойничеството. Споредъ безгрижіето и бездѣйствіето на по напръшнитѣ управители, разбойницити сѣ бѣха умножили въ една голѣма частъ въ Българія, и тѣхната дързость сѣразмѣрно са бѣше увеличила; тѣ са появяха често въ селата, и са прѣдаваха на сѣкакавъ видъ злодѣянія и свирѣлости. И често още тѣ хващаха хората на пѣтищата и ги закалаха, когато неможяха да сполучатъ нѣкакъвъ откупъ. Привидимото безсиліе на властъта да обуздае тѣзи гнусни дѣла, умножаваше трепетътъ, който то ва разбойничество бѣе достигнало да вдѣхне на населеніята и ги погужаваше въ обезсърченіето. Тѣва жалостно положеніе на работити са изгуби тозъ чась слѣдъ пристиганіето на Акифъ паша като управителъ въ Българія. Той се безъ забава въ рѣка преобразованіето на запѣтата и отвори противъ разбойничеството една война непрестанна и немилостива. Сполуката не са забави;

въ едно разстояние относително твърдъ кратко, най страшните войводи, такъзъ като Дримитишъ, Мехмедъ, Денизли Омеръ, Каракъзъкой, Ахмедъ, Завитъ Кивелу, Хосеинъ, Хасанъ, Омеръ, Халитъ, Бекиръ, Мачоръ, Аали, и други, сж палили въ властта на правосъдието и четити които сж управлявали, сж са распъснали. Непрѣстанныя бодростъ на агентити, които сж опрѣдѣлени да бранятъ общото спокойствие, не имъ е допустнала да са съставятъ още единъ път и дѣйсъ сѣки може да премине България на кждѣто иска, безъ да са страхува нити отъ най малката опасностъ. Населеніята са усигориха и са предаватъ съ съревнуваніе на работити си, като са насърчаватъ отъ защитата съ която сж обиколени, и попеченіето което властити, по подбужданіето на Мехмедъ Акифъ паша, сж посветили на интересити имъ.

Главниятъ управитель са е сжщо твърдъ занимавъ, още отъ пристиганіето си въ вилаетъ, съ условието на съобщителнити пѣтища, съ тѣхното улучшение, и съ умноженіето имъ. За този прѣдметъ, той изиска много планове и проекти отъ директорътъ на общити сгради на вилаетъ, на когото въ туй обстоятелство, той изрази думи достойни да са прикажатъ: «надѣвамъ са на вашата ревностъ, му каза той, за бързото свършване на пѣтитъ отъ Ломъ-Паланка до София, и за скорото направаніе на пощалиятъ пътъ отъ Руссе до Едирне прѣзъ Търново, както и на пѣтищата отъ Барна до Силистра, отъ Тулча до Кюстенджа, отъ Свищовъ, Габрово и Враца.

«Прѣпоръчвамъ ви най много да внимавате щото прѣдписаніята на изработеніятъ уставъ отъ отдѣлѣнето на пѣтищата въ царското министерство на общити сгради да са тѣсно пазятъ. Най голѣмата грѣшка трѣба да са полага за изученіята и за предварителнити трудове, толкозъ занемарени и които по нѣкогажъ липсваха даже съвсѣмъ отъ по напѣдъ, тогизъ когато са правяха пѣтища безъ никакъвъ искусственъ трудъ и мостовети бивахъ лишени отъ съкатвърдостъ. Едно отъ най драгити ми желанія е да даря страната съ една добра система отъ съобщителни пѣтища, направени споредъ сичкити правила на искусството, нъ още съ сичкити прилични икономически условия; защото искамъ да икономисамъ общити пари за да осъществя колкото е възможно по вече улучшенія: кажете на Г. Г. индженерити че могатъ да смѣтатъ на добрата ми воля и на подкрѣпата ми, въ награда на тѣхната дѣятелностъ и прилѣжаніе въ изпълненіето на дѣлото имъ.»

Акифъ паша изрази освѣтъ това желаніето да види да са свърши тая година желѣзниятъ пътъ отъ Шуменъ до Каспиченъ и този отъ Николаево до Плевенъ.

Като директорътъ на общити сгради са оплакваше отъ недостатъкътъ на техническіятъ персоналъ, Акифъ паша показа една хубава идея. Вий знаете че въ Руссе има едно сиропиталище, въ което са поддържатъ и учятъ едно число млади ученици.

Акифъ паша накара да избератъ между пансионерити на това заведение петнадесетъ души млади, които сж свършили класовети си, и ги положи подъ управленіето на индженерити, които работятъ на различнити пѣтища за да имъ служатъ за водители, никори и за нагледачи. Като съвременно имъ са заплаща, тия млади правятъ едно ученичество, на което вилаетъ ще бжде слѣдъ едно кѣсо врѣме, залѣженъ за едно тѣло отъ твърдъ способни шосейни. Това постановление, отъ което е съвсѣмъ лишена Турция, ще направи на страната най полезнити услуги. Инициативата на Акифъ паша навѣрно достойна е да са прѣдложи за примѣръ. Царското правителство не ще липса да съзре и уцѣпи многобройнити сгоди, които обѣма и да я прѣпоръчя слѣдователно на подражаніето на другити управители.

ЕДИРНЕ 22 майа. Споредъ сѣкоя вѣроятностъ бубовѣдцити трѣба да очакватъ голѣми измами; болѣстѣта върлува вече между бубити, които произлизатъ отъ нарѣченното сѣме Бруса, тѣзи отъ японското сѣме, за добра честъ не са хванати още, и даватъ надѣжда за единъ резултатъ. Дано даде Богъ да отидѣтъ тѣзи до качиваніето си на храстити! Многочисленнити притѣжателіе на чарничани градини, които послѣдственни измами направиха да изгубятъ куражатъ си, сж оплетени въ листіето имъ: купувачити са отгѣтнаха отъ думити си, даже въ най ограниченити цѣни; твърдъ много са страхуватъ че не ще мо-

жатъ да извадятъ поне разносцити пакултурата имъ.

Болѣстѣта на бубити е, отъ 1858, едно злочестіе за страната ни и за правителството; защото 12 години сж са изминали, безъ царската хазна да е извадила нити най малкіятъ десѣтъкъ отъ тѣзи индустрия. Правителството не трѣбаше ли да земе мѣрки за да са излѣкува туй зло? не трѣбаше ли, тѣжъ както правятъ въ Европа, да потърси доброто сѣме, и да го разладе на бубовѣдцити съ една цѣна равна на неговото кусто: ползити които то би излѣкло сж тѣжъ неуспорими, щото е безполезно да ги исчисляваме тука.

Очаква са новата жатва на житата; тѣ прѣдставляватъ най хубавіятъ изгледъ, благодарение на дѣждовети, които напоследѣтъ доста валиха както въ околностити ни тѣжъ и въ вѣтрѣшнити мѣста. (К.)

ПОЛИТИЧЕСКИ НОВИНИ.

ФРАНЦИЯ. Камарата на набѣжденіята отъ високіятъ дворъ на правосъдието, направила рѣшеніето си въ работата на съзаклатіето:

Седемдесетъ и двамина обвинени са испратили най послѣ прѣдъ сѣдилището на високіятъ дворъ. Отъ тия обвинени, четиредесѣтъ и шестъ души са набѣдени за съзаклатіе противъ безопасността на държавата и противъ животътъ на Императора. Двадесѣтъ и два мина за посѣгнуваніе противъ безопасността на държавата. Двамина за подбужданіе на едно посѣгнуваніе противъ животътъ на Императоръ и за съучастіе въ тая вина. Сичкити други набѣдени, на по вечето отъ които са бѣше дало една приврѣмenna свобода, са освободили отъ прислѣдваніята чрезъ едно рѣшеніе което ги прави невинни, и онія, които бѣха останали заплѣни, са отпустнали. Либерте извѣстѣва че са говоряло въ нѣкои политически кръгове за едно ближно и дълбоко измѣненіе на законътъ върху войската. Инициативата на тия преобразуванія са отдавала на Императора.

Економистъ д'Итали извѣстѣва че французкото правителство испратило на другити интересувани сили единъ противенъ проектъ изработенъ отъ него за сѣдебната реформа на Египетъ. Тѣзи новина, казва публикѣтъ, трѣба да са поправи въ този смисълъ само че документитъ, за който е рѣчь, не обѣма единъ противенъ проектъ на французкото правителство, нъ расположеніята съгласени между туй правителство и Нубаръ паша съ цѣлъ да са въведѣтъ споредъ заключеніята на международната комисія въ Каиръ измѣненіята желани отъ Високата Порта, и французката комисія.

Една телеграфическа денеша отъ Парижъ съ дата 15 юнія (Н. К.) извѣстѣва че Г. Буре сегашниятъ французки посланикъ въ Цариградъ са избралъ за сенаторъ. Неговото мѣсто на посланикъ ще са замѣсти отъ Виконта дела Герроніера, сега министръ въ Бруксѣлъ.

Една друга телеграфическа денеша извѣстѣва че Императоръ Наполеонъ бѣлъ малко нерасположенъ отъ ревматизмътъ.

АВСТРИЯ. Австрійското правителство рѣшило да даде удовлетворителни остѣпки на Поляцити и Чехити. Галиція и Бсемія ще са уподобѣтъ на Кроація въ сношеніята и съ Унгарія, сирѣчь както Кроація праща прѣдставители въ пещенската діета, сжщо тѣжъ и Чехити и Поляцити ще проваждѣтъ свои прѣдставители въ виенскіятъ рейхс-тратъ. Осѣнъ туй, правителството ще имъ даде пълна автономія, въ гражданско и административно отношеніе. Тѣзи отстъпки мислятъ да задоволятъ Галиція и Боемія.

ИТАЛИЯ. Въ камарата на депутатити министърътъ на чуждити работи обявилъ че скѣсваніето на сношеніята съ Португалия е прѣдизвикано отъ Салданха, който извѣстѣилъ въ една нота къмъ Маркизъ Олдоина че неможѣлъ да поддържи съ него сношенія по причина на начинътъ съ който той са изразилъ за послѣднити португалски приключенія.

Една телеграфическа денеша отъ Лизбонъ извѣстѣва че Маркизъ Олдоини, италианскіятъ министръ, трѣгналъ за Флоренція.

СЪЕДИНЕНИИЩАТИ. Една депутация Еврейска са представила прѣдъ прѣдсѣдателътъ за да иска посрѣдствованіето му въ полза на гоненити Евреи въ Румѣнія. Вѣрватъ че прѣдсѣдателътъ ще удовлетвори това исканіе.

Прѣдсѣдателътъ Грантъ въ единъ мѣсѣжъ къмъ конгресътъ който са касаялъ до островътъ Куба, уборилъ идеята да са припознаятъ на възстаннити правата на воющи, и задѣлжава конгресътъ да испита тойзи въпросъ. Прѣдсѣдателътъ извѣстѣилъ съврѣменно че правителството е понскало удовлетвореніе отъ Испанія за утрѣпваніето на американски граждани и за присвояваніето на имотити на други Американци.

ГЕРМАНИЯ. Срѣщаніето на рускіятъ царъ съ прускіятъ въ Емсъ са глѣда отъ дипломатити като да има политически характеръ. Нъ положителнити хора не виждѣтъ таквезъ нѣщо, защото сѣки знае че рускіятъ царъ прѣдприе пѣтуваніето си въ Емсъ за да направи нѣколко бани съ цѣлъ да са излѣкува отъ болѣстѣта отъ която страда отъ нѣколко мѣсѣца насамъ.

Императорътъ Францъ Юсифъ одобрилъ единъ проектъ за отваряніето на едно всемирно изложеніе въ Виѣнна презъ 1873 и заповѣдалъ щото нуждити за това съобщенія да са направятъ на чуждити правителства.

ИСПАНІЯ. Примъ обявилъ че е търсилъ нарѣдъ четиримина кандидати че търси още, и че ще памѣри негли единъ до три мѣсѣца. Той нещѣлъ да подкрѣпи никогѣжъ поврѣщаніето на Бурбонцити.

Една всеобща амнистія са приготвяла за сичкити осѣдени републиканци.

СЪБАКВИ НѢЩА И НОВИНИ.

Миналіятъ вторникъ Великіятъ Везиръ направи посѣщеніе на посланицити французки, английски и руски.

—Разносцити, които прави сѣкоя день правителството за да помага на нуждити на изгорѣлити са издигѣтъ на 150,000 гр.

—Научаваме са че техническото писалище отъ шестій кръгъ са занимавало дѣятелно съ новіятъ планъ на изгорѣлата частъ отъ Бейоглу. Този планъ щѣлъ да са положи тѣзи дни на разглѣдваніето на високата властъ.

—Високата Порта състави една комисія на-товарена да приготви единъ проектъ за преобразуваніе на тѣлото на тулумбаджити, което ще са положи на едно положеніе, въ което да извършва работата си по бързо и дѣйствително.

—Телеграфически новини отъ Япония извѣстѣватъ че споредъ енергическити мѣрки, зети отъ царскити власти, грѣцкити разбойници не намирани вече прибѣжище на турската земя.

—Извѣстѣватъ че Н. И. Величество Султанъ заповѣдалъ щото годишниятъ празникъ на въцаряваніето му да са петьржествува тѣзи година, нъ количеството отъ 5,000 лири опредѣлени за разносци на това тържествование да са употребѣтъ въ помощъ на изгорѣлити отъ пожаръ.

—Тевфикъ Паша, голѣмиятъ сынъ на хѣдивътъ трѣгна миналата срѣда съ яхтата си Махрусѣ за Варна, отъ гдѣто ще слѣдва пѣтуваніето си по главнити Европейски градове.

—Когато сичкити народи както отъ тукъ тѣжъ и отъ Европа принасятъ своити спомоществования за изгорѣлити отъ Бейоглу въ фаталниятъ день на 24 майа, ний мислимъ че нашити Българи бѣхъ дали една добра препорѣка за себе си ако земѣхъ участіе въ тия спомоществования.

(Цариградъ, 9 Юнія 1870.)

— Прочитами въ Пей: Рускіятъ царь твърдѣтъ е боленъ. Пятницити които сѣ го видѣли съгласуватъ сичкити да кажатъ че физиономіята му е много измѣнена. Споредъ Газетъ д' Елберфелдъ, неговата болестъ прѣдставлявала симптоми отъ тѣзи, отъ която умрѣ царь Фредерикъ Гійомъ; тия симптоми были доста важни щото можли да направятъ твърдѣтъ мѣчно, ако не невъзможно, работянieto на Рускіятъ царь. Истиятъ вѣстникъ прилага че може да са очаква едно промѣненіе въ царството и че споредъ расположеніята на бѣдѣщиятъ владѣтель, на Руссія было опредѣлено да земе единъ характеръ по азійски и по малко благоприятенъ за германскити тяжненія. Рускіятъ императоръ са учаквалъ въ Бессарабія. Вѣрватъ че ще отиде и въ Цариградъ за да направи визита на Султана.

— Пишатъ на Монахъ отъ Атина: Министрътъ на финанцити въ Гръція обнародва едно изложение къмъ царьтъ, което са касаетъ за заемити договаряни отъ правителството още отъ 1860. Знаино е че прѣди това врѣме освѣнъ заимътъ договоренъ въ Лондонъ презъ войната на независимостта и този отъ 60 милиона франги договоренъ въ 1833 подъ гаранціята на трити сили, Гръція нѣмаше други дългове. Последствие на политическити обстоятелства, и при сичко отъ врѣмето на революціята на 1862, много заими са направихъ. Споредъ изложението на министрътъ на финанцити, цѣлата сума на тия заими, са издигала, въ началото на Іануарія 1870, на 57 милиона драхми заедно съ други 3 милиона 700,000 които прѣдставляватъ дългътъ на правителството на Іоническити острови и заимътъ отъ 9 милиона франги договоренъ въ 1870, догдѣто доходи на този заемъ е опредѣлено за заплащаніето на дългътъ договоренъ съ банкити, за да може да дигне тѣй принудителніятъ курсъ на билетити нмъ.

— Пишатъ отъ Віена на Севѣро-источна Кореспонденція: Извѣстватъ отъ Цариградъ че Портата испратила на силити една нота, въ която дава разясненія върху усрѣдоточеніето на отоманскити войски въ Шумненскіятъ станъ, и казва че имала намѣреніе да умножи още числото на тѣзи войски, по причина че положеніето на Румѣнія ѝ вдѣхнало безпокойствія. Отоманското правителство предизвѣства въ сѣщото врѣме силити че мѣркити които ще заповѣда сѣ зети съгласно съ румѣнското правителство, съ което Портата са намира сега въ пѣлно съгласіе.

— Една телеграфическа депеша съ дата 18 юнія (н. к.) отъ Букурещъ извѣства че князь Александръ Иванъ Куза са избраъ сенаторъ. Съ княжески декретъ камарата и сенатътъ сѣ свикани въ извънредно засѣданіе за 15/27 юнія.

— Газетъ Насіоналъ извѣства че, по съвѣтътъ на лѣкарити, контъ Бисмаркъ, слѣдъ като са укѣпа въ банити на Варсенъ, сега щялъ да отиди да са укѣпи и въ морскити бани на Англія.

— Младежътъ въ Прага са готвялъ да състави единъ комитетъ съ цѣлъ да издигни единъ паметникъ въ Прага въ честь на Ивана Хуса.

— Виконти дела Герроніеръ, намѣстникътъ на Г. Буре въ постътъ на посланикъ въ Цариградъ щялъ да трѣгни въ началото на юлія за градътъ ни.

— Една телеграфическа депеша съ дата 17 юнія (н. к.) извѣства че въ камарата на обществата, Г. Станфелдъ единъ отъ лордовети комисари на сѣкровището като отговарялъ на Г. Силпда казалъ че правителството не ще направи никакъвъ контратъ за новото направяніе на Отелътъ на посолството въ Цариградъ догдѣто уцѣненіята на разноскити на тая работа са не подложатъ на камарата.

— Официалніятъ португалски вѣстникъ обнародва единъ циркуларъ отъ Дукъ Салданха къмъ дипломатическити агенти на царьтъ. Този документъ дава разясненія върху вѣтрѣшното положеніе на държавата, и прѣдизвѣства че важни прѣобразованія ще са усъществятъ. Спокойствието не прѣстанало да владѣе въ царството.

— Правителството зе съ кирія сичкити праздни кѣщи по Боазътъ и островити за да настани въ тѣхъ изгорѣлити.

— Пишатъ отъ Каиръ че извѣстіето на ужасната катастрофа, която опустоши градътъ ни, крайно наскърбило тамошнити жители, и че Хадивътъ заповѣдалъ да отплуватъ отъ Александрія два вапора натоварени съ различни помощи. Говори са че ще са състави още и комисія за да събира помощи за изгорѣлити.

— Вчера срѣдоточніятъ комитетъ на помощити ходи на станътъ на изгорѣлити, и слѣдъ като раздаде повече отъ 800 лири, рѣши да опрѣдѣли по 4 гроша на день за онія лица които иматъ повече отъ 8 години, а за онія които сѣ по-малки отъ тая възраст по 2 гроша на день, сичко това ще слѣдва тѣй до единъ мѣсиць, въ краятъ на който сѣкой ще търси да са настани споредъ срѣдствата които ще му са дадѣтъ.

— Тържествата на Суннетътъ на царскіятъ сынъ захванаха вчера, тѣи ще са продължатъ десетъ дни.

— Миналіятъ четвъртъкъ избухналъ единъ голъмъ пожаръ въ Одесса.

— Научавами са че Ц. правителство дало воля да са издава едно періодическо списаніе подъ названіе Читалище. Туй періодическо списаніе скоро щяло да са появи. Ній му жадаемъ дълго съществованіе.